

Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci pana Davida Matějky *Pohledy bývalých profesionálních hokejistů na jejich sportovní kariéru a život. Hokej jako životní styl?* Univerzita Karlova, Fakulta humanitních studií, Praha 2021, 190 s. (včetně příloh).-

Relativně rozsáhlá bakalářská práce pana Davida Matějky analyzuje životní světy dvanácti bývalých profesionálních hráčů hokeje, kteří začínali (až na dvě výjimky) hrát hokej v období minulého režimu a po Sametové revoluci (1989) se jim podařilo dosáhnout mimořádných sportovních úspěchů. Jakkoliv je jádro práce v antropologii a etnologii, její autor využil i poznatků ze sociologie i psychologie sportu a také historie. Již tyto přesahy jsou velkým přínosem a navíc jimi David Matějka navazuje na mezioborové zaměření FHS.

Vlastní práce má logickou strukturu: po úvodu objasňuje autor její cíl, svou teoreticko-metodologickou základnu, klíčové pojmy, s nimiž pracuje, a přináší zdařilé portréty svých respondentů (aktérů výzkumu). Drobné výtky v jinak povedeném celku bych měla pouze k tomu, že v uvedení struktury práce (s. 10) vypadla informace o tom, čemu jsou věnovány závěry práce, a také k podnázvu Prakticko-teoretické zakotvení (asi Teoreticko-metodologické). Podobně by se v profilech aktérů výzkumu neměla objevovat zjištění z výzkumu ohledně hodnotových orientací. Opakuji, že jde však o drobné připomínky. Pro vlastní kvalitativní výzkum pak student vybral správně metodu rozhovorů, i když z epidemiologických důvodů byl nucen jeden rozhovor vést telefonicky a dva hokejisté mu odpověděli na otázky písemně, a metodu komparativní.

Ve druhé kapitole zmapoval David Matějka velmi slušně počátky a dějiny českého (československého) ledního hokeje, přičemž v této poměrně velmi pracné kapitole využil jak významné tituly z historie sportu, tak paměti sportovců. Cílem této části práce bylo podepřít význam vlastního výzkumu (lední hokej je skutečně v české společnosti mimořádným fenoménem) a současně ukázat společensko-politická východiska profesionálních hráčů, kteří jsou u nás vnímáni jako celebrity. Pokud se v historickém nástinu objevují občas drobné nepřesnosti či zjednodušení (české vlastenecké vlny, vlajka českého království/s. 30/, zkratka Ga-Pa /s. 33/, líčení únorových událostí /s. 34-35/, výraz dělnická administrativa /s. 39/), lze je přičíst k tíži výchozí literatury, nikoliv autora.

Jádro práce však představuje třetí kapitola, v níž autor pod nepřilíhšv zdařilým názvem Komparace sebereflexe bývalých profesionálních hokejistů (asi vypadla slova profesionální a životní dráhy) velmi přehledně představuje pohledy bývalých profesionálů na jejich rodinná východiska, sportovní začátky, cestu k profesionální kariéře, vlastní kariéru doma i v zahraničí, vybudování rodinného zázemí, odchod z profesionálního sportu, hledání nového zaměstnání i

hodnoty, jichž si sportovci cení. Jde o mimořádně zajímavé a kultivované pasáže, které dokumentují i autorovu poučenost bývalého profesionálního hokejisty. Studentovi se podařilo skutečně potvrdit, že osobnost profesionálního sportovce se musí vyrovnávat se zvláštnostmi v mezilidské komunikaci (mezilidské vztahy redukované na svět sportu/hokeje), současně však analyzoval i nelehký přechod od profesionálního sportu do běžného života, přechod usnadněný v případě vyššího vzdělání, i důležitost ekonomických aspektů ve vrcholovém sportu. Na druhé straně vyvrátil odborný závěr o sportovcích jako sebestředných osobnostech, které si cení jen své kariéry. Za zajímavé pokládám i pasáže, v nichž srovnávají hokejisté pozitiva a negativa minulého a současného režimu v přístupu k hokeji, který se podle nich ze sportu pro talentované změnil ve sport pro talentované a bohaté, s motivovaným rodinným zázemím, a současně ve sport, na který se „přilepili“ politici, a pasáže věnované srovnání podmínek pro hokejisty doma a v zahraničí. Jako jeden z mála současně David Matějka na bakalářském stupni propojuje teoretickou část s částí výzkumnou. V průběhu vzniku práce se autorovi podařilo také zvládnout, až na drobné výjimky, odborný styl psaní, jen na několika místech ještě „doznívá“ „literární“ styl, obecná čeština.

Na závěr lze konstatovat, že autor napsal pracnou a kvalitní práci. Podařilo se mu stanovit dobře její cíl, provést adekvátními metodami vlastní výzkum a ten zkonfrontovat se závěry odborné literatury. Na bakalářském stupni tak celkově práci hodnotím jako **slabší výbornou**.

V Praze 3. února 2021

doc. PhDr. Blanka Soukupová, CSc.